

La senyora Parra Almiñana:

...zero per a la Comunitat Valenciana. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Senyora Parra, gràcies... Gràcies, senyora Parra.

Conseller.

Ja li done jo. Ja està. Quan...

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Santa paciència. *(Rialles)* Santa paciència. Ho dic una altra vegada, santa paciència.

És a dir, ¿vostés m'estan reivindicant una cosa que vostés han tingut cinc anys per a fer-ho, que no ho han fet? ¿Està parlant d'això?

¿Està parlant d'eixa reivindicació que acabava en Contreres i no passava cap a enllà? ¿Estem parlant d'això?

¿Estem parlant que el senyor Montoro ha estat diguent... silenci absolut a la reivindicació de 1.325 milions que hem fet ara nosaltres? Ha canviat la Moncloa, el president del govern, ¿continuem reivindicant els 1.325 milions o no? *(Veus)* ¿O no? ¿O no? *(Aplaudiments)*

Però no només... no només els 1.325 milions. És que este sistema de finançament nefast no naix en el 2009. Naix en el 2002. El primer sistema de finançament autonòmic que crea un *statu quo*, que quan el senyor Rodríguez Zapatero en l'any 2009 vol canviar-lo, se tiren damunt d'ell totes les comunitats autònomes del Partit Popular, fins i tot el Partit Popular valencià que estava en aquell moment jugant en contra dels interessos valencians. *(Aplaudiments)*

I, ¿què fem ara? Recordar-li a qui estiga en la Moncloa –abans Rajoy, ara Sánchez– que esta situació és inacceptable. És una situació no només injusta, sinó que atempta contra el principi constitucional que s'empara en l'article 156 de la Constitució, que parla de la suficiència financera per a fer possible l'autonomia política. I això estem.

Per això, no només demanem al senyor Sánchez els 1.325 milions, sinó que estem demanant a tots els grups parlamentaris que voten uns nous pressupostos generals de l'estat, ¿per a què? Perquè hi hagen diners, perquè el senyor Rajoy va deixar per fer no només això de pagar els 1.325 milions, sinó també, per exemple, que se'n recorde de l'error –entre cometes– que va tindre el senyor Montoro de no pagar un mes de l'IVA de l'any 2017. O, per exemple, que en lloc de pagar el 50% de l'ajuda de la dependència, només pagara el 12% o que, per exemple, del Foga històric no se'n recordara quan són quasi 400 milions.

I, per exemple, arreglar d'una vegada per totes, que ha fet el senyor Sánchez, una normativa sobre els impostos..., la valoració dels actius immobiliaris, perquè són molt importants

per als impostos i la capacitat retributiva dels nostres impostos, que finalment s'ha pogut arreglar i ja podrem –ara– tindre una gran capacitat d'actuació per a arreplegar més diners sense canviar els impostos. Tot això és el que hem fet ara.

El que hem fet i féiem, i el que volem fer, perquè, mentres no hi haja un nou sistema de finançament autonòmic, els valencians i les valencianes hem de tindre capacitat financera perquè la sanitat, l'educació, la dependència i les polítiques econòmiques estiguen a l'altura de les nostres necessitats.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Anem a passar a la pregunta 1.623, que formula la diputada Ana Besalduch, del Grup Parlamentari Socialista, a la consellera de sanitat.

Senyora Besalduch, quan vullga.

La senyora Besalduch Besalduch:

Gràcies, presidenta.

Consellera.

El 9 de novembre de l'any 1992 va tindre lloc el primer ingrés hospitalari a l'hospital de Vinaròs. Una infraestructura que se demandava des de les comarques del nord, dels Ports i del Maestrat. Una reivindicació de gent que, abans d'este hospital, havien de desplaçar-se o havíem de desplaçar-mos a Castelló per a eixa assistència hospitalària o d'especialitats.

L'hospital de Vinaròs, en l'any 1992, va ser una realitat gràcies a la voluntat política dels agents d'aquell moment, de les institucions d'aquell moment. I és just recordar hui que en aquell moment, en l'any 1992, quan vam tindre eixe primer ingrés hospitalari, era president de La Generalitat Joan Llerma i era alcalde de Vinaròs Ramón Bofill, un alcalde també socialista.

La gent que tenim com a hospital de referència l'hospital de Vinaròs hem vist que, durant anys, no hem rebut les inversions que necessitàvem.

Però, és més, durant estos vint anys de govern del Partit Popular, i sobretot en esta última legislatura del Partit Popular, la qualitat de l'assistència en este hospital s'ha mantingut gràcies al bon treball dels professionals, i just és que avui ho reconeguem, perquè les inversions han sigut o van ser ben poques.

En els últims tres anys, consellera, ha hagut una molt important evolució en este centre hospitalari, una evolució que ha incidit en diversos aspectes: en la humanització i dignificació dels espais sanitaris; en l'ampliació de la cartera de serveis, i en una renovació tecnològica important.

En resum, consellera, una clara voluntat de deixar en el passat l'obsolescència a què nos havien sumit en l'Hospital de Vinaròs, perquè la gent del nord no som ciutadans de segona, consellera, i ho sap vosté molt bé.

I per ficar-li dos exemples.

Quan a la renovació tecnològica vull recordar avui ací, la renovació que s'ha fet en esta legislatura del servei d'esterilització de l'hospital, que era exactament la mateixa, fins que l'han renovat, del dia que van inaugurar l'Hospital de Vinaròs.

Com també nos donem per satisfets per les obres que han començat per a ubicar la resonància magnètica, consellera, perquè mai, mai a l'Hospital de Vinaròs havíem tingut l'aparell de resonància magnètica. Així com altres aparells de diagnòsi que tenien, com dia abans, tants anys com té l'hospital de Vinaròs.

Una altra de les coses que celebrem, les persones que vivim en el nord i que tenim este hospital com a referència, és l'obertura de la tercera planta de l'hospital: 19 habitacions individuals, consellera, que, a pesar d'estar feta des de l'any 2011, mai s'havia pogut obrir perquè mai s'havia dotat del personal per fer-ho. S'ha fet en el govern del botànic, s'ha dotat d'este personal per a la seua obertura, en una aposta ben clara per la qualitat assistencial.

Tantes coses s'han fet, consellera, que crec que és just que avui nos les explique. Per això li pregunte: quines inversions ha fet la conselleria a l'Hospital de Vinaròs en esta legislatura. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Besalduch.

Senyora consellera, quan vosté vullga.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Sí. Gracias, señora Besalduch.

Pues durante esta legislatura la Conselleria de Sanidad hemos proyectado una inversión total de 4 millones de euros para el Hospital de Vinaròs. Esto supone y representa un 32% respecto de la anterior legislatura.

Hemos invertido principalmente, como usted muy bien ha dicho, en la renovación y adquisición de nuevo equipamiento médico, de electromedicina, así como la renovación de mobiliario sanitario y no sanitario.

El que el diverso equipamiento de electromedicina puedo destacar: la adquisición de un mamógrafo digital directo, diversos ecógrafos y ecocardiogramas, una nueva torre de laparoscopia, una nueva máquina de anestesia, material de artroscopias, reposición de material quirúrgico o de diagnóstico, que bien, o no existía o era totalmente obsoleto. En los servicios de urología, radiodiagnóstico, ginecología y obstetricia y cirugía.

Hemos renovado también material informático y hemos implantado la programación, estamos en ello, de Orion, completándose así la historia clínica electrónica en la unidad de hospitalización domiciliaria y servicio de urgencia, que tanta falta hacía.

Por otra parte, hemos realizado una gran inversión en mobiliario para la calidad asistencial de los pacientes, en esto que llamamos también humanización, y para sustituir un mobiliario que no se había renovado durante 25 años. Hemos renovado en total 138 sillones de acompañante, 60 camas eléctricas, 19 sofás-camas, camas con colchones por valor de cerca de 170.000 euros, es decir, renovando algo que desde hace 25 años se puede usted imaginar en qué situación y en qué estado se encontraban.

Por otra parte, en cuanto a infraestructuras, vamos a iniciar las obras de ampliación para la instalación de una resonancia magnética, que beneficiará a más de 5.000 personas al año que ahora se deben desplazar a Castellón. La implantación de este servicio supone para el departamento un gran avance, no solo por el acercamiento del servicio a los ciudadanos, sino también para evitar el traslado de todos aquellos pacientes ingresados que necesitan esta prueba y que tenían igualmente que desplazarse hasta el Hospital de Castellón en ambulancia.

Además, hemos iniciado la creación de salas blancas en el servicio de farmacia, por importe de 378.000 euros, y hemos adaptado los espacios del centro hospitalario, como los boxes del servicio de urgencias para proteger la intimidad de los pacientes.

Hemos acondicionado el hospital de día infantil. Hemos remodelado la zona de neonatos. Hemos renovado la central de esterilización, importantísimo. Hemos construido baños adaptados. Y hemos revisado diversas actuaciones en accesibilidad. Además, hemos proyectado la reforma de los servicios de farmacia y de los dormitorios para el personal de guardia, que también eran necesarios.

Porque la puesta en marcha de servicios nos permite además avanzar en la humanización de la asistencia, pero también avanzar en la calidez y en la inmediatez de la atención a los pacientes.

De hecho, el departamento de Vinaròs es el departamento mejor valorado por los pacientes de toda la *comunitat*. La última encuesta que se llevó a cabo y que consta en el balance de gestión de 2017, según la encuesta de satisfacción, un 87,20% de pacientes está satisfecho o muy satisfecho, incrementado inclusive la buena percepción de años anteriores.

¿Esto significa que nos vamos a parar? No. Significa que vamos a seguir invirtiendo en el Hospital de Vinaròs, que, aunque es el hospital más próximo ya a otras comunidades autónomas, requiere la atención y la asistencia de quienes viven en zonas más dispersas. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, consellera.

Pregunta número 1.631, que formula la diputada Mònica Álvaro, del Grup Parlamentari Compromís, també a la consellera de Sanitat.

Senyora Álvaro, quan vullga.

La senyora Álvaro Cerezo:

Moltes gràcies, presidenta.

Senyora consellera, des de l'estima que li tinc, i vosté ho sap, li propose avui un exercici d'empatia.

Imagine vosté que va a una consulta mèdica, posem el cas que una consulta ginecològica, i en un minut i mig a vosté la despatxen perquè la doctora diu que no l'entén i per més que vosté ho intente la doctora no fa cap esforç per entendre-la. I vosté queda clar que vosté no està ni en Ruanda, ni en Shanghai ni Ulan Bator. Vosté s'ha dirigit a un centre de València, concretament al centre de salut de Joan Llorenç, de València, i ha parlat en una de les dues llengües oficials del nostre territori. I al remat ix de la consulta sense atenció mèdica, sense derivació i amb un part mèdic que li titlla a vosté directament de prepotent. Este és el part mèdic. Li'l deixeu, m'imagine que ja el tindrà, jo li'l faig arribar.

Mire, la valenta pacient que ha denunciat els fets ha vist vulnerats els seus drets com a ciutadana, com a pacient, i fins i tot insultada en la seua integritat. I tot en un minut i mig. En un minut i mig quina classe de persona pot emetre un juí de valor i a més tindre la cara dura de plasmar-ho en un document mèdic? Qui? Doncs una persona que no honra el treball i el servei públic pel qual vosté sí que s'està deixant la pell.

Segurament si la pacient hagués parlat en castellà ni a vosté ni a mi ens faria falta esta vesprada aquest exercici d'empatia. Però el mal d'esta persona va ser parlar en valencià i trobar-se amb una doctora que a més era reincident. Sí, consellera, reincident. Perquè açò mateix va passar el 15 d'octubre, quan esta doctora es va negar a atendre a una dona embarassada en Torrent.

Si és greu que a una la titllen de prepotent per parlar la seua llengua, més greu és que ho faça una persona que creu estar en total impunitat, perquè a més a més no és la primera volta que ho fa i no li passa absolutament res. I això convindrà en mi que és intolerable i molt, molt, molt lluny del bon nom que ostenta la seua conselleria: Conselleria de Sanitat Universal.

I, a més d'intolerable, és il·legal o es vulnera l'Estatut d'autonomia, que estableix que el valencià és llengua oficial, i vulnera també la Llei 2, d'ensenyament en valencià, i vulnera l'Estatut de l'empleat públic, l'EBEP, que és llei estatal que estipula que el funcionariat haurà de garantir l'atenció ciutadana en la llengua que se sol·licite, sempre que siga oficial al territori.

Les raons que hagen dut a esta senyora a incomplir les lleis a una *dejación* de la seua feina i a insultar ni les sé ni ens importen el més mínim. El que demanem avui és justícia i sobretot demanem que açò no torne a passar, que ningú crega que insultar i menysprear les persones surt debades.

Mire, jo des d'ací avise, les amenaces d'esta senyora, amenaces que ha proferit a persones que han denunciat el cas i que l'han dut davant de l'Oficina dels drets lingüístics i davant del Síndic de Greuges no ens fan cap por, cap ni una. No li he de contar jo lo constants que som les persones que sempre hem defensat la llengua. Perquè, mire, nosaltres som els que «construïrem mil ponts mil vegades, sols per estar amb tu»; «perquè des de la primera fins l'última paraula, sempre estaré al teu costat, la teua llengua».

Per això, senyora Barceló, jo li pregunte: quines actuacions ha pres la conselleria en el cas de la ginecòloga del centre de salut Joan Llorenç, de València, que es negà a atendre a una pacient, i que a més és reincident?

Pensa prendre la seua conselleria accions disciplinàries, com ja va fer la conselleria en el cas de la infermera de Castelló de la Ribera, que també va ser protagonista d'un cas de discriminació lingüística?

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies.

La senyora Álvaro Cerezo:

Per últim, quines mesures ha pres o es va a prendre de manera que se puga garantir l'ús de la nostra llengua dins del sistema sanitari?

Moltíssimes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Álvaro.

Consellera, quan vullga.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Sí. Gracias, señora Álvaro.

Bueno, en primer lugar, evidentemente, no comparto absolutamente la situación que se produjo en aquel momento y que tiene todo el rechazo de esta *conselleria*. Y, por tanto, en la medida de lo posible, y puesto que soy responsable de esta *conselleria*, pues pido disculpas si un paciente se ha podido sentir ofendido por no haber sido tratado en la lengua con la que se expresa.

El día 16, en efecto, recibimos una queja escrita por parte de la paciente donde nos relataba los hechos que habían ocurrido esa misma mañana. Inmediatamente el hospital del que depende evidentemente este centro de salud contactó con la doctora para obtener una versión inicial de los hechos, que además fue corroborada por la enfermera que la acompañaba en esos momentos en la consulta, porque la doctora